

4. Sidste sang

Hvor bøgen luder, lys og sval, der sang i maj en nattergal.
Den lokked i den lyse kvæld og kaldte med sit tonevæld:
Du, hvem mit hjerte stunder til (du hvem mit hjerte
stunder til)

Svar mig i skoven, hvis du vil.

Du vil? Du vil?

Du, hvem mit hjerte stunder til.

Og ekko i den stille dal, hvor natten lyste, øm og sval,
Gav svar på nattergalens røst som fra et fjælet fuglebryst.
Vil du min enesang forstå? (vil du min enesang forstå?)

Min tone, vil du den forsmå:

Du må! Du må!

Du vil min enesang forstå.

Alt hvad der svandt, i mindets skær er for bestandig lige
nær.

Hvad der erindrer sig, består. Kun hvad der er forglemt,
forgår.

Min skønne unge liv, forbliv (min skønne unge liv forbliv)

Forbliv, min skønne unge liv!

Forbliv! Forbliv!

Min skønne unge liv forbliv!

Forbliv som ekko i en skov, en genlyd af mit livs forlov!
Kun gerne går jeg når jeg må, men lad min glæde ej forgå.
Forbliv for altid i min sang (forbliv for altid i min sang)
Af livets lyst en efterklang,
En klang, en klang,
Af livets lyst en efterklang.